

Ændringsforslag

til

forslag til lov om ændring af udlændingeloven

(Skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud, udelukkelse m.v. af udlændinge opført på FN's og EU's sanktionslister m.v.)
[af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech)]:

Af integrationsministeren:

Til § 1

1) Nr. 8 affattes således:

"8. I § 22, nr. 6, indsættes efter "§123": ", § 136", efter "§ 193, stk. 1" indsættes: ", § 208, stk. 1", og efter "§ 237" indsættes: ", § 244"."

[Udvisning for overtrædelse af straffelovens § 208, stk. 1 (Bigami)]

Bemærkninger

Til nr. 1

Det er regeringens opfattelse, at bigami strider mod grundlæggende normer om frihed og ligebehandling.

Regeringen finder det uacceptabelt, at kvinder undertrykkes i ægteskabsforhold, og at der er mænd, der indgår ægteskab med flere kvinder, uanset at dette er strafbart i Danmark. Tilsvarende gælder naturligvis i tilfælde, hvor en kvinde indgår ægteskab med flere mænd, eller hvor der er tale om flere partnere af samme køn.

Ad nr. 1

Idømmes en udlænding ubetinget fængsel for bigami, bør der derfor være en udvidet adgang til at udvise udlændingen af landet. Dette bør også gælde for en udlænding, der efter bestemmelsen i straffelovens § 23 dømmes for medvirken hertil, f.eks. et familiemedlem eller en person med opholdstilladelse som religiøs forkynder, der dømmes for ved udøvelse af sin vielseskompetence at have medvirket til overtrædelse af straffelovens § 208, stk. 1.

Det kan i den forbindelse oplyses, at der fra 2002 til og med 2008 var 33 anmeldelser til politiet for overtrædelse af straffelovens § 208 om bigami.

Fra 2002 til og med 2006 blev der truffet 31 afgørelser vedrørende overtrædelse af straffelovens § 208. Heraf indebar 15 afgørelser afsigelse af fældende dom, vedtagelse af bøder eller tiltalefrafald, og i 11 af disse afgørelser var den tiltalte ikke registreret som dansk statsborger.

Det foreslås således ved ændringsforslagets § 1, nr. 1, at lovforslagets § 1, nr. 8, udover at henvise til straffelovens §§ 136 og 244 også henviser til straffelovens § 208, stk. 1, der indsættes i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Den foreslåede indsættelse af straffelovens § 208, stk. 1, i udlændingelovens § 22, nr. 6, indebærer en udvidet adgang til at udvise udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf for at have indgået ægteskab eller have ladet sit partnerskab registrere, og som i forvejen er gift eller er part i et registreret partnerskab. Dette gælder uanset frihedsstraffens længde og varigheden af den pågældendes ophold i Danmark.

Efter straffelovens § 208, stk. 1, straffes den, der indgår ægteskab eller lader sit partnerskab registrere, og som i forvejen er gift eller er part i et registreret partnerskab, med fængsel indtil 3 år eller, hvis den anden person har været uvidende om det bestående ægteskab eller registrerede partnerskab, med fængsel indtil 6 år. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen fængsel indtil 1 år, jf. straffelovens § 208, stk. 2.

Efter straffelovens § 208, stk. 3, straffes den, som uden selv at være gift eller være part i et registreret partnerskab indgår ægteskab eller registreret partnerskab med en person, der allerede er gift eller er part i et registreret partnerskab, med fængsel indtil 1 år.

Den udvidede udvisningsadgang omfatter ikke tilfælde, hvor overtrædelsen sker ved grov uagtsomhed, jf. straffelovens § 208, stk. 2. Den udvidede udvisningsadgang omfatter heller ikke den af parterne, som – uden selv at være gift eller registreret – indgår ægteskab eller registreret partnerskab med en allerede gift eller registreret partner, jf. straffelovens § 208, stk. 3.

En udlænding vil i dag kunne udvises af landet ved dom for overtrædelse af bigamibestemmelsen i straffelovens § 208, hvis kravene i udlændingelovens §§ 22-24 til længden af den idømte frihedsstraf og varigheden af opholdet i Danmark er opfyldt.

Det indebærer, at udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i de sidste 5 år eller mindre, vil kunne udvises, hvis de idømmes en betinget eller ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 208, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2. Det gælder også religiøse forkyndere med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f.

Udlændinge, der har opholdt sig i mere end de sidste 5 år i Danmark, vil normalt kun kunne udvises efter de gældende regler, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel for overtrædelse af straffelovens § 208, jf. udlændingelovens § 23.

Udlændinge, der har opholdt sig mere end de sidste 9 år (8 år for flygtninge) i Danmark, vil normalt kun kunne udvises efter de gældende regler, hvis de idømmes ubetinget straf af mindst 4 års fængsel, jf. udlændingelovens § 22, nr. 1.

I lovforslagets § 1, nr. 5 og nr. 12 foreslås disse krav til længden af frihedsstraffen ændret til henholdsvis 1 år og 3 år.

Forslaget vil navnlig indebære en udvidet adgang til at udvise udlændinge, der har opholdt sig lovligt her i landet i mere end de sidste 5 år.

En udlænding, der har opholdstilladelse her i landet som religiøs forkynder efter udlændingelovens § 9 f, og som af justitsministeren er bemyndiget til at foretage vielser, kan således udvises efter forslaget, hvis den pågældende ved udøvelse af sin vielsesbemyndigelse medvirker til en overtrædelse af straffelovens § 208, stk. 1, jf. straffelovens § 23, og idømmes ubetinget frihedsstraf herfor. Dette gælder uanset varigheden af opholdet i Danmark og frihedsstraffens længde.

Andre udlændinge, f.eks. et familiemedlem, der efter bestemmelsen i straffelovens § 23 dømmes for medvirken til overtrædelse af straffelovens § 208, stk. 1, vil ligeledes kunne udvises efter forslaget.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, at hensynene, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, skal tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted. Dette vil være tilfældet, hvis udvisning strider mod internationale forpligtelser, jf. bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Endvidere finder det almindelige proportionalitetsprincip anvendelse.

Den konkrete vurdering af, om der i de enkelte tilfælde skal ske udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, for overtrædelse af straffelovens § 208, stk. 1, vil skulle foretages af domstolene. Det gælder også vurderingen efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, vil medføre, at udlændingen meddeles indrejseforbud, og at udlændingen i den periode, indrejseforbuddet gælder, ikke kan meddeles opholdstilladelse, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3. I dag vil udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6, medføre et indrejseforbud på mindst 5 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3. I lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås det, at længden af indrejseforbuddet hæves til 6 år.

Det kan i øvrigt oplyses, at en vielsesbemyndigelse vil kunne tilbagetages administrativt, hvis den misbruges.

I tilfælde hvor der rejses tiltale mod en religiøs forkynder for at have medvirket til overtrædelse af straffelovens § 208 om bigami, vil anklagemyndigheden efter en konkret vurdering kunne nedlægge påstand om, at den pågældende ved dommen frakendes sin vielsesbemyndigelse, hvis det udviste forhold begrundet en nærliggende fare for misbrug af stillingen, jf. straffelovens § 79.

Det afhænger af rettens konkrete vurdering af den enkelte sag, om betingelserne for en sådan rettighedsfrakendelse er opfyldt.

De økonomiske konsekvenser på Integrationsministeriets og Justitsministeriets område, der er forbundet med forslaget, forventes at kunne afholdes inden for de eksisterende rammer.